

Folketingets Ligestillingsudvalg
lov@ft.dk

Fatma Øktem (V), Fatma.Oktem@ft.dk

Birgitte Bergman (KF), Birgitte.Bergman@ft.dk og

Louise Schack Elholm (V), Louise.Elholm@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Holmens Kanal 20
1060 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

J.nr. 2021 - 8123
17. november 2021

Ligestillingsudvalget har i brev af 5. november 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 20 (L 18), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Fatma Øktem (V), Birgitte Bergman (KF) og ikke medlem af udvalget Louise Schack Elholm (V).

Spørgsmål nr. 20:

”Vil ministeren redegøre for, om kristen forkyndelse og praksis med afsæt i den overbevisning, at der er to biologiske køn, er beskyttet af den frihed, som grundlovens § 67 udtrykker?”

Svar:

For besvarelsen af spørgsmålet er der indhentede nedenstående bidrag fra Justitsministeriet:

”Anvendelsesområdet for § 67 er ”gudsdyrkelsen”. Bestemmelsen omfatter først og fremmest de egentlige rituelle og kultiske handlinger, såsom forkyndelse, bøn, gudstjeneste, dåb mv., jf. bl.a. Alf Ross, Statsforfatningsret II, 3. udgave ved Ole Espersen (1980), side 754, og Hans Gammeltoft-Hansen i Henrik Zahle (red.), Grundloven med Kommentarer, 2. udgave (2006), side 415.

Bestemmelsen sikrer borgerne en materiel religiøs forenings-, forsamlings- og ytringsfrihed. Lovgivningsmagten er således afskåret fra at begrænse eller forbyde gudsdyrkelse i tilslutning til religiøse samfund, så længe der ikke foretages handlinger eller læres noget, der strider mod sædeligheden eller den offentlige orden.

Religionsfriheden efter grundlovens § 67 er ikke ubegrænset, idet lovgivningsmagten er indrømmet en adgang til at fastsætte de rammer for religionsfriheden, som hensynet til sædeligheden eller den offentlige orden tilsiger.

Grundlovens § 67 sætter samlet set den grænse for statsmagten, at den er afskåret fra at gribe ind over for borgernes gudsdyrkelse i tilslutning til religiøse samfund, hvis denne indgriben – alene – er begrundet i en afstandtagen fra den pågældende

trosretning som sådan. Lovgivningsmagten er derimod ikke afskåret fra at gennemføre lovgivning, der berører gudsdyrkelse, når lovgivningen ikke har til hensigt at modvirke den berørte gudsdyrkelse, men er begrundet i varetagelsen af andre hensyn (til beskyttelse af sædeligheden eller den offentlige orden). Lovgivningsmagten må i den forbindelse antages at være overladt et vidt skøn, jf. Jens Peter Christensen m.fl., Grundloven med kommentarer (2015), side 408 f.

Den foreslåede ændring af straffelovens § 266 b har til formål at tydeliggøre retstilstanden og styrke retssikkerheden, idet kønsidentitet, kønsudtryk og køns karakteristika fremover kommer til at fremgå direkte af bestemmelsens ordlyd, jf. Beskæftigelsesministeriets samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 4 fra Folketingets Ligestillingsudvalg vedrørende lovforslaget. Som det desuden fremgår af lovforslaget og den nævnte besvarelse, er det en forudsætning for at ifalde straf efter straffelovens § 266 b, at en ytring har karakter af en trussel, forhånelse eller nedværdigelse og er af en vis grovhed.

Det er på den baggrund Justitsministeriets vurdering, at den foreslåede ændring af straffelovens § 266 b ikke rejser spørgsmål i forhold til grundlovens § 67.”

Jeg har ikke yderligere at tilføje til svaret.

Venlig hilsen

Mattias Tesfaye
Fungerende minister for ligestilling